

til 30. Også han var ligesom venstres ordfører utilfreds med forslaget regler om beskatning af avance og udtalte i denne anledning:

„Vi vil i mit parti ikke kunne gå med til at ændre almindeligt gældende former for beskatning, uden at det er ganske særlig velmotiveret, og vi vil i alle tilfælde ikke kunne gå med til, at en indkomstskat ikke skal være fradragsberettiget.“

Ved forslagets 1. behandling efter genfremsættelsen i folketingsårets 2. samling gav *Fanger* (KF) som partiets ordfører tilslutning til disse udtalelser, men tilsagde i øvrigt sit partis medvirken til en saglig og hurtig behandling. *Axel Sørensen* (RV) kunne, selv om han ønskede visse problemer nærmere undersøgt, tilsige sit partis medvirken, hvorimod *Alfred Jensen* (DK) fandt, at forslaget favoriserede en del af befolkningen, som i forvejen var godt dækket ind i skattemæssig henseende. Fra retsforbundets side blev lovforslaget mødt med tilsagn om velvillig medvirken fra *Søren Olesen* og *Niels Andersen*, der var partiets ordførere ved 1. behandlingerne i henholdsvis 1. og 2. samling i folketingsåret.

Det udvalg, hvortil lovforslaget henvistes efter 1. behandlingen i folketingsårets 2. samling, nåede ikke til enighed, men delte sig vedrørende en del af de foreslåede bestemmelser i et flertal (regeringspartierne medlemmer af udvalget) og et mindretal (venstres og det konservative folkepartis repræsentanter).

Angående *afskrivningsprocenten* for maskiner, inventar og lignende driftsmidler samt for skibe, der i forslaget var ansat til 25, foreslog mindretallet, at procenten forhøjedes til 30 med virkning fra det første afskrivningsår. Heroverfor gjorde *finansministeren* gældende, at selv den foreslåede afskrivningsprocent på 25 måtte antages at ville medføre et provenutab på indkomstskatten for de første skatteår, i hvilke de nye regler finder anvendelse, mens det på længere sigt ville være forsvarligt at fastsætte afskrivningsprocenten til 30. Han stillede derfor en række ændringsforslag, hvorefter afskrivningsprocenten skulle fastsættes til 20 og 25 i henholdsvis det første og det andet indkomstår, efter at reglerne var kommet til anvendelse, hvorefter den skulle være 30. Dette tiltrådtes af flertallet.

Angående *avancebeskatningen* ved samlet afhændelse af maskiner m. v. og skibe samt ved afhændelse af bygninger, der har været genstand for ekstraafskrivninger, foreslog mindretallet, at man i stedet for den foreslåede 35 pct.s beskatning gennemførte en behandling efter den såkaldte „good-will-regel“, hvorefter halvdelen af den skattepligtige avance medregnes i indkomstopgørelse for salgsåret. Flertallet fandt, at denne beskatningsmåde virkede for tilfældigt, og foreslog derfor i stedet procenten reduceret fra 35 til 30.

Mindretallet foreslog endvidere, at der for ejere af skibe i en overgangsperiode af 5 år skulle være adgang til at afskrive efter de hidtil gældende regler med den virkning, at eventuel fortjeneste ved salg af skibet inden for denne periode beskattes efter de hidtil gæl-